

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

c Osee. 5. 4.

Quando
deficit hu-
militas de-
ficiu castitas.
d Job. 10. 16

d 2 Reg. 11. 3
c Fron. 22.
14. & 23.
7.

f Job. 12. 18.

Genus lu-
xuria aliud
carnis aliud
cordis.

g Deu. 10. 16
h 1. Petri. 13

leas, quod c spiritus fornicationis erat in medio eorum, ut eis dominaretur: *Et arrogantia Israel apparebit in facie eius*: hoc insinuans, quod occulta superbia eos se se prodiderit in publica fornicatione: quia interior animae tu non potest ad faciem eorum. Quare nullus eorum, qui sanctè vixerunt, & tandem dedit se vitio carnis, existimet, se tunc superatum, quando manifesto aliquo peccato superbia apparuit; sed potius sibi persuadeat, quod tunc vicit carni quando spiritus latenter inrumuit. Quod si repente Castitas, ad senectutem usque conseruata, perit: id euenit, propterea quod humilitas, quae in iuuentute illam custodiebat, euanuit. Hæc S. Gregorius, quod iucunda quadam similitudine confirmat ex eo, quod S. Job Deo dixit: *d propter superbiam quasi leu capies me*, in aliquibus, inquit, regionibus capitur leæna hoc modo: fodit magna fouea in via, qua illa est transitura, ex parte superiori lata, ex inferiori angusta: in ea ponunt onem aliquam, ut leæna transiens deiciat se in ueam, ut ouem deuoret, unde postea non potest exire. Ita Dominus nobis aliquos in specie sanctos ob superbiam & arrogantiam permittit occurrere illis occasionem aliquam, in qua impetu carnalis suae passionis sese prætertent, & in ea hæsitent, ita ut re ipsa experiantur, nec vires se habere, ut illo luto emergant; nec vnquam habuisse, ut non laberentur: nisi Deus eas dedisset. Quemadmodum euenit Dauidi Regi: quem, ob occultam quam superbiam, permisit in huiusmodi foueam cadere, occurrente illi occasione, quâ vidit, *d Bethsabee*: & in ea immersus mansit ultra decem menses: eo euentu veritatem comprobans illius sententiæ spiritus sancti: *e fouea funda est meretrix, & puteus angustus, aliena: cui iratus est Dominus, incidit in ea*: quæ sententia hoc significat, quod qui in hanc foueam incidit, aliquid fecerit, Deum ad iram prouocans: in cuius penam talem lapsum permittit. hoc est peccatum superbiæ, & arrogantiae, ob quam idem Sanctus ait, *soluere Deum f Balthem Regum dissoluere*, generosum scilicet cingulum, quod Castitatis donum, & *præcingere sine culpæ carnalis*: donec suam miseriam imbecillitatem agnoscant. Dicitur autem Deus huiusmodi balthem dissoluere, non quod denegat auxilia ad vincendam tentationem sufficientia, sed copiosiora & efficaciora, quæ, cum humiles & grati essent, eis largiebatur.

Ex His Sanctus Gregorius educit duo genera luxuriæ: alteram carnis, quæ castitatem corrumpit; alteram cordis, quæ de ipsamet Castitate gloriatur, & deo amittitur. Quare, ut Castitas integrè conseruetur, aduersus utranque luxuriã est decertandû: & mortificandus etiã affectus inanis gloriæ, qui oritur a let ex eo, quod carnis luxuriã quis mortificauerit, iuxta illud Moyse: *g circucidate præputiũ cordis vestri*. voluit enim dicere, qui iam circucidistis præputia carnis, eius vitia mortificantes: circucidite nunc etiam præputia cordis, mortificantes superbas & arrogantes cogitationes; *h succingentes (vzait Petrus) nõ solũ corpº vestrũ, sed etiã lûbos mentis, cingulo humilis Castitatis*

Hoc ipsum confirmat S. Augustinus dicens primam pugnam eorum, qui desiderant Continentiam, esse debere contra Dæmonis suggestiones, instigantis ad multum sibi ipsis tribuendum & fidendum: nam tunc certam imminere ruinam, & lapsum in illam imprecationem Jeremiæ dicentis: *imaledictus homo, qui confidit in homine*: qui enim in se ipso confidit, in homine confidit; ideo que erit maledictus: quia permittet Deus, turpiter labi, ut plane perspiciat, quam parum possit: si quidem quantumvis sint excellentes, ut vocari possint & *Dii, & filii, excelsi*: si tamen Deus eos deserat, interibunt, quasi miserissimi; & cadent, sicut Angeli mali. Bene id nouit, qui in abundantia sua dixit: *non monebor in æternum*: sed mox aduertit, *uoluntatem Dei prestare uirtutem decori & sanctitati, quam in se uidebat*: nam statim atque Deus *faciam suam ab eo auertit factus est conturbatus, & mutatus*. Per medicinalem Prouidentiam (ait S. Aug.) paululum desertus est à Rectore; ut per exitialem superbiâ desereret ipse Rectorem: agnoscens ex lapsu suo, se non posse solum sanctitatem seruare, quam habebat. Ex quo infert Cassianus: apertum indicium proxime obtinendi donum Castitatis esse, non sperare illud ex sua sola industria; & singularem esse de luxuria uictoriam, non fidere proprijs uiribus ad eam uincendam; sed eam à diuina misericordia sperare, & recurrere continuis suis orationibus ad Dominum qui potest illam dare. Et quamuis hæc fides (ait ipse) uideatur facilis: non tamen est Tyronibus minus difficilis, quã ipsamet castitas. Nam statim atque aliquã in se ipsis puritatis particulam, aut tentationum uictoriã aduertunt, erumpunt insultus aliqui superbię, quasi existimantes, ob suas diligentias se illam obtinuisse. Nam (ut S. Gregorius ait) difficile est homini non credere esse à se, quod uidet & experitur in se. quam tamẽ difficultatẽ, si uiceris uia: citate fidei illustrata, meditatione ac luce cælesti, & experientia lapsuum alienorum: liberabit te Dominus à lapsibus proprijs; & magna experieris auxilia, quæ tibi ad optatam puritatem consequendam dabit.

DI NIQUE quantumuis preciola sit Virginitas non inueniet coram Deo gratiam, nisi coniunctam habeat humilitatem: utriusque enim coniunctione beatissima Virgo Domina nostra adeo copiosam inuenit, ut ipse eiusdem Dei matrem propterea fuerit electa. Ut perpendit S. Bernardus grauius hisce, & uerbis, quibus utramque uirtutem inter se confert. Pulchra, inquit, permixtio uirginitatis & humilitatis: nec mediocriter placet Deo illa anima: in qua & humilitas comedit uirginitatẽ, & uirginitas exornat humilitatem. Audis Virginem: audis humilem. Si non potes uirginitatem humilis; imitare humilitatem Virginis. laudabilis uirtus uirginitas: sed magis necessaria humilitas. illa consulitur, ista præcipitur. De illa dicitur: *qui potest capere capiat*; de ista dicitur: *nisi quis efficiatur sicut paruulus iste, non intrabit in regnum cælorum*. Potes denique sine uirginitate saluati: sine humilitate non po-

3.
 Lib. de Con-
 tin. cap. 4.
 i Jerem. 17. 5
 Prima con-
 tatio da-
 monis est
 multum
 sibi fidere.
 k Psal. 81. 6.
 l Psal. 29. 7.
 Lib. de Con-
 tinent. c. 14.
 Cellar. 12. 6.
 15. & 16.
 Non fidere
 sibi uictoria
 est contra
 Luxuriam.

4.
 Homil. 1.
 super Missus
 est.
 Virginitas
 sine humi-
 litate ingra-
 ta est Deo.
 in Matt. 18.
 3.

*m Isaiã ult.
2.
Super hu-
mitem spiri-
tus Domi-
ni requiescit*

tes; potest, inquam placere humilitas, quæ Virginitatem deplorat amissam
sine humilitate autem audeo dicere: nec virginitas Mariæ placuisset *mose
quem, inquit, requiescet spiritus meus nisi super humilem, & quietum?* super humi-
lem dixit; non super Virginem. Si igitur Maria humilis non esset, super
spiritus sanctus non requiescisset: neque eius virtute concepit. Respon-
dit inquit, humilitatem ancillæ suæ Deus, potius, quàm Virginitatē. Et si placet
ex Virginitate, tamen ex humilitate concepit, unde constat, quia etiam, si
placeret virginitas, humilitas procul dubio fecit. Quid dicis Virgo super-
be? Maria Virginem se oblita, gloriatur de humilitate: & tu neglecta hu-
militate, blandiris tibi de virginitate. Quanto honorabilior es ex singula-
ri munere Castimonie: tanto tibi maiorem iniuriam facis, quod eius in-
decorem facdas permixtione superbiæ. Alioquin expedit tibi virginem non
esse: quàm de Virginitate insolescere. Non omnium quidem est Virginitas
multò tamen pauciorum est, cum Virginitate humilitas. Si igitur Virginitas
est in Maria non potes nisi mirari: stude humilitatem imitari: & sufficit tibi
Quod si & virgo & humilis es; quisquis es, magnus es. Hæc S. Bernardus
quibus præstantiam ostendit permixtionis utriusque huius virtutis, quæ
ra occludunt duarum filiarum *n sanguisuga, dicentium semper: affer, affer.* Nam
ut idem Sanctus dixit, nec anima vanitate; neq; caro voluptate satiatur. At
humilitas intercipit insatiabilem vanitatis appetitum; & virginitas & castitas
reprimunt insatiabile voluptatum desiderium. Quare utraque animam dispo-
nit atque exornat, ut Rex cælestis eam dignetur in sponsam acceptare.

§. II.

*I.
Castitas se-
cretò ser-
uanda.
Lib de Glo-
ria Confess.
6, 32.*

*virtus oc-
culca non
est sine ma-
nifestate
manifesta-
nda.
Collat. 17.
6, 17.*

HUMILITAS hæc præcipuè seruanda & ostendenda est in aliquibus, qui-
bus tutum valde faciunt thesaurum Castitatis. *Primum* est, ut summo secreto in
tibi soli serues castitatem: ut nullo verbo, quod vanitatem aliquam aut
contumaciam sapiat, aut inane desiderium ostendat, quod propterea in honore
haberi velis, illam prodas. Thesaurus enim adeò preciosus, ut tutus sit, oc-
cultus esse debet: quare inaniter illū ostentans, occasionem præbet Dæmo-
nibus, eū deprædandi. Mirabilè casum refert S. Greg. Turonensis de duobus
coniugibus, qui voto se obstrinxerant perpetuæ Virginitatis. Vxor autem
mortua, vir coram multis dixit: gratias tibi ago Domine, quod quemadmodum
Virginem hanc mihi in vxorem dedisti: etiam Virginem reddo. Et tunc
vxor defuncta oculos aperuit, dixitque subridens: vir Dei, ne prodas nostrum
secretū cū te nullus interroget. Voluit. n. illi dicere: attende, quod occultata
aliàs virtus, non sit absq; necessitate manifestanda, ut conseruari possit. Me-
mor esto, te virū esse; tuāq; Castitatē in medijs innumeris periculis veritari,
quibus non poteris illam eā seruare, nisi humilitate tectam. Sed rarius ad
huc & admirabilius fuit exemplū, quod Cassianus refert, de quodā rustico, qui
dum